

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Aliæ nuptiæ in luctum desinentes, inter ipsas choreas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

erant tincta aptataque, ut leonem supernè villosum, inferiùs semitonsum referrent. Ad hunc modum & reliqui comites amici, mira pedum agilitate, gestuumque varietate, ac Laconica saltationis pedemate, spectaculum faciebant. Excitavit ea saltatio, elegantiam suam, magnos applausus, præsertim, apud illos, qui sciverant, quis Hercules sub leoninis exuvijs luderet. Itaque, ut quisque voluit esse proximus ad eò humanarum belluarum spectator, occurrit ipse quoque cum face regis frater, Dux Aurelianensis, de cuius tæda, cum scintilla in regis jubar incidisset, illico flamma reluxit, pice ignem rapiente. A rege extemplo incendium in socios succurrere volentes, & pabulum, non remedium igni afferentes, est propagatum. Clarissima igitur repente extitit saltatio, & verè illustres fuerunt saltatores. Quia, ut nihil deesset ad representationis veritatem, sub ipsis laruis, ficti leones rugire cœperunt. Quatuor ex illis, velut in molesta tunica ambulantes, miserimè vstulati, ante diem Cinerum, in cineres abierunt. Quintus in vicinam cellam delatus, superfusam partim aquam, partim, ut quidque obuium erat, vino, ardentis tegumenti piceum furorem restinxit, Neptuno, & Baccho Vulcanum vincens. Rex ab uxore auxilium accepit. Biturgis ea vocabatur, quæ habebat tam longum, in veste, syrma, quod post se, per terram trahebat, ut eo subleuando tres pueri nobiles occuparentur. Eo igitur syrmate inuolutus rex, suffocata, oppressaque flamma, à præsentis exitio est liberatus. Ita prædixit Salomon, quando dixit: *Risus dolore miscbitur, & extrema gaudij luctus occupat.* Ite, mortales, potate, saltate, rara est lætitia sine sale, ut alibi & in Domino lætari discatis. Verùm iste luctus eos inuasit, qui in alienis nuptijs gaudere voluerunt.

Prov. 14 13.

XI.

Longè autem mœstiores nuptias, audiui à viro fide digno, Romæ celebratas, cum ipse inibi versaretur. Duo riuales vniui puellæ nobilis matrimonium ambiebant: altero prævalente, alter expectavit diem nuptiarum, & ad eò etiam initium chorearum. Tum reliquis lætissimè saltantibus ipse larvatus, cum alijs larvatis comitibus superuenit, scitissimeque chorum expressit mortuorum. In quo postquam satis desaltarunt, adhuc restabat, ut vnum in medium afferrent, qui capitis nutu, & manuum brachio-

brachiorumque, atque etiam pedum exanimi motu cadauer representaret. Rogavit itaque sponsum vnus laruatorum, vti fatigatos seduceret in secretum cubile, vbi vultibus reuelatis, vini se se haustu possent refocillare. Annuit sponsus, & ipse se ducem præbuit. Sed vbi ad locum secretum venit, circumdatus repente à laruatibus & strangulatus est. Detractis igitur vestibus, vestem ei Scenicam similem vestibus ludentium, inducunt, & vultum laruâ tegunt, sellâque impositum cadauer ad sponsam, in medium portant chorearum. Ibi inspectante tota hominum reliquorum corona, tamquam circa fictum funus varijs gestibus saliant. Iam manum hanc, iam illam leuant, mox iterum relapsam; iam hunc, iam illum pedem attollunt, haud aliter recidentem, atque solent membra verè mortuorum. Ita inter saltandum, vno post alterum, dilapso, cum se solus, qui in medio sellam occupabat loco, mouere non vellet, accesserunt ad illum ij, qui choreas suas prosequi auidè cupiebant, vt eum excitarent, sed frustra & vellicabant, & caput erigebant. Itaque illo, ceruice in humerum languidè reflexa, immobili existente, tandem morâ impatientes, seriò agendum censuerunt, illique laruam de fronte detraxerunt. Ibi & sponsus est agnitus, & verè mortuum agens inuentus, cum quanto dolore amicorù & ipsius sponsæ, vos cogitate. Nimirùm *risus dolore miscbitur, & extrema gaudij luctus occupat.* Interim, qui facinus patrauerant, se se, in nescio quas plateas atque domos illatebrauerunt. Sponsa inter duos procos nullo potita est. Paranymphe, & qui Thalassionem canebant paulò antè, postea Lessum cecinerunt.

Prot. 14. 13.

XII.

Verùm vt humanarum voluptatum incertitudinem ac vanitatem tantò clariùs perspiceremus, aliæ longè altiores nuptiæ, ne ad choreas, quidem, aut epulas peruenierunt, sed eo ipso tempore atque hora à morte interciscæ sunt, qua domum ducenda erat sponsa. Rem Antonius Bonfinius ita narrat. *Ladislavus Vngarorum & Bohemia Rex, prastantissimam ad Gallia Regem Carolum legationem, quâ filiam Magdalenam Ladislao desponsatam adduceret, misit. Huius Princeps fuit Vdalricus Pontifex Passaniensis. Ex Principibus Vngarorum ducenti; ex Australibus quoque ducenti, ac totidem ex Boemia delecti sunt: qui forma, habitu, nobilitate apparatusque pol-*

Anton. Bonfin. lib. 8. Dec. 3.

D d d d

lerent,